

Beszámoló

A 2018-ban elnyert Communitas alkotói ösztöndíj nagyban segítette az elmúlt egy évben a szakmai fejlődésemet. Támogatásával időm nagy részét a kerámia szobraim megvalósítására tudtam fordítani. Az ösztöndíj segített az anyagok (agyag, oxidok, aranyfüst, stb.), illetve a kemence fogyasztásának fedezésében. Ennek köszönhetően jobban tudtam magára az alkotásra összpontosítani, kísérletezgetni, különböző lehetőségeket kipróbálni.

Pályázatom benyújtásakor a szokatlan párosítások kiaknázását tűztem ki célomul. Több formával próbálkoztam, míg végül az ember-állat kombináció mellett döntöttem, ez áll legközelebb hozzám. Mindig is lenyűgözött az indiánok mély és bensőséges kapcsolata a Földanyával, a természeti erővel és jelenségekkel, szellemekkel és állatokkal; ebből merítettem ihletet. Ők tudták, hogy a Föld mindenkié, hogy a Nagy Szellem mindenkit egyformán szeret, s csak annyit vettek el a Földanyától, amennyire szükségük volt. Az elejtett állatok szellemétől bocsánatot kértek, s megmagyarázták neki, hogy azért öltek, hogy ehessenek és megmaradjanak. Meggyőződésük volt, hogy az ember része, s nem ura a természetnek.

Az indiánok tehát tisztelték és becsülték az állatokat- és sok hasonlóságot fedeztek fel az emberi és állati tulajdonságokban. Így a törzs tagjai úgy hitték, hogy az állatok tanulmányozásával önismeretüket is erősíthetik. Megfigyelték, milyen túlélési eszközöket használnak a vadak, és igyekeztek ezeket a képességeket önmagukban is kifejleszteni, vagy erősíteni, hogy hasonlóvá váljanak a tiszteletben tartott állathoz. Különböző varázslatok segítségével hívták magukhoz a segítő állatszellemeket, hogy adjanak nekik erőt a vadászathoz, vagy tanácsot fontos döntések előtt. A sámánok szerint minden megszülető gyermekhez egy állati formában megjelenő éteri lény szegődik. Ő lesz a védőszelleme, totemállata, aki egész életében vele marad. Ők kísérik minket végig spirituális fejlődésünk útján, figyelmeztetnek, ha veszély közeleg, jelzik, ha változás várható az életünkben.

A totemállatokat szembelótt tartva jöttek létre tehát a kerámia szobraim, melyek emberarcú

állatokat ábrázolnak. Különböző oxidokkal vontam be őket, amik az aranyfüsttel együtt antik hatást kölcsönöznek az alkotásoknak, illetve törzsi motívumokat festettem rájuk. Humorral közelítettem meg a témát, emlékeztetve a szemlélőt, és magamat is, arra, hogy az élet egy játék, nem kell túl komolyan venni.

A kiállításra júniusban kerül sor az Espresso Studio-ban. Ezúton is hálásan köszönöm a Communitas Alapítvány támogatását!